

vi her i Danmark betragte og behandle dette Spørgsmaal som Noget, der i den Grad skulde være en Selvfølge, at det ikke behøvede at udtales i Loven, fordi vi nylig have givet en Lov, hvor det Modsatte er sagt, nemlig om Kjøbenhavns Fæstnings Nedlæggelse; og skulde Nogen vilde bemærke herimod, at nærværende Lov i sin § 1 indeholder, at Fæstningen nedlægges, hvortil Loven om Kjøbenhavns Fæstning siger, at Krigsministeren bemyndiges til at lade den nedlægge, saa at Fæstningen efter en moralsk Fiction endnu bestaaer, og disse særlige Indskrænkninger altsaa opretholdes saalænge, saa er Svaret ligefrem det, at efter selve Lovens Indhold skulle disse Indskrænkninger overleve Fæstningens Nedlæggelse, idet der for det Tilfælde, at Afhændelsen til Kjøbenhavns Commune kommer istand, udtrykkelig er forbeholdt Krigsbestyrelsen Ret til at overdrage til Communen denne Ret til at etablere en saadan Afsladshandel med indgaaede Forpligtelser. Man kunde altsaa umulig nøies med at lade det være en Selvfølge, at disse Indskrænkninger skulde bortfalde, hvortil Udvalget med Krigsbestyrelsen er entigt i, at det bør være en Følge, da de heelt forskjellige Forhold i Nyborg ikke tilstede nogen Tanke om, at der vilde kunne betales Noget for denne Friheds Indførelse, og det altsaa vilde være ganske uønsket at opretholde Indskrænkningerne. Dette er Indholdet af den nye § 2. — Hvad angaaer de øvrige Conseqventer, som maae følge af, at Fæstningen nedlægges, troer jeg ikke at kunne udtrykke Forholdet simplere og correctere end ved at sige, at Alt det skal indtræde med Hensyn til dette Terrain, som vilde være indtraadt, hvis der aldrig havde været nogen Fæstning, altsaa, at det indtræder i det normale Forhold og under den almindelige Lovgivnings Regler, idet de særlige Undtagelser, som i flere Retninger ere gjorte paa Grund af Fæstningsforholdene ville falde bort med selve Fæstningen. Hertil hører først og fremmest, at Terrainen overgaaer til Nyborg Kjøbstads Jurisdiction. Hvorvidt det nu allerede er Tilfældet i visse Retninger, er et Spørgsmaal, som der ikke er Grund til at gaae dybt ind i — hvad der uden tvivl ogsaa vilde frembyde nogen Vanskelighed — da

der ingen Tvivl kan være om, at der ikke fremtidig kan være Tale om nogen militair Jurisdiction paa den Grund, som tidligere har været Fæstning, men er ophørt at være det, men at Jurisdictionen i saa Tilfælde maa gaae fuldstændig over til Bythinget og ikke til Herredstinget, og Andet end Det af disse To kunde der jo ikke være Tale om, da der ikke kan være Spørgsmaal om at oprette nogen særlig Jurisdiction for dette Terrain. Det er fremdeles en Følge, at Grunden maa indlemmes i Nyborg Commune, og dette vil da medføre, at den maa skilbættedes enten som Kjøbstadjord eller som Kjøbstadgrund, som hvilkken af Dele, er en Sag, som efter Lovgivningen er henlagt til andre Autoriteter, og hvorom der altsaa ikke er Grund for os til at tage nogen særlig Beslutning. Jorden maa, som sagt, skilbættedes enten som Kjøbstadgrund eller som Kjøbstadjord, og fra det Dieblit af, at dette er fuldbyrdet, er den skattepligtig baade til Staten og til Communen, og under Communen forstaaer jeg, forsaavidt den bliver Kjøbstadjord, ogsaa Amtsraadet, idet der jo ogsaa af Kjøbstadjordens Hartkorn skal svares Bidrag til Amtsrepartitionssonden, hvilket naturligtvis ikke svarede af Fæstningens Grund. Grunden maa altsaa blive skattepligtig baade til Staten og til den Commune, hvortil den hører og eventuelt til Amtsgommunen; men paa den anden Side kan dette først træde i Kraft, naar Skilbættningen er fuldbyrdet, og dette er efter den Bestemmelse, som indeholdes i Loven af 1863, først Tilfældet, naar alle Forberedelser ere tilendebragte, og Regjeringen derefter har sat Loven i Kraft for den enkelte Byes Vedkommende; thi det maa erindres, at denne Lov forsaavidt vel er traadt i Kraft strax, som der overalt skal skee Forberedelser til dens Fuldbyrkelse, men at den dog først kommer til virkelig Gyldighed efterhaanden, som det forberedende Arbejde for de enkelte Kjøbstæder bliver færdigt. — Der er endnu i denne Henseende et lille Spørgsmaal, og det er for at oplyse et af den høitærede Indenrigsminister stillet Dvsse, at dette særlig er omtalt. I vort oprindelige Forslag stod kun, at Skilbættningen skulde iværksættes efter